

Lärkan och våren mötte på Järvafältet.

Vårvindar, något kallare än friska, hälsade 6 medlemmar och 2 medhjälpare Välkomna ute på Bögs gård på Järvafältet. Ornitologerna Tony och Lena Johansson tog dock emot oss med värme och glatt på återseende på parkeringen och solen gjorde också sitt bästa för att värma något, men misslyckades i snålblåsten.

På mycket, mycket långt håll kunde vi trots hård vind och motorvägsbuller höra lärkan slå sina drillar över fälten. Lärkan på våren är för många ett verkligt vårtecken. Senare under vår promenad fick vi höra den lilla oansenliga fågeln på närmare håll.

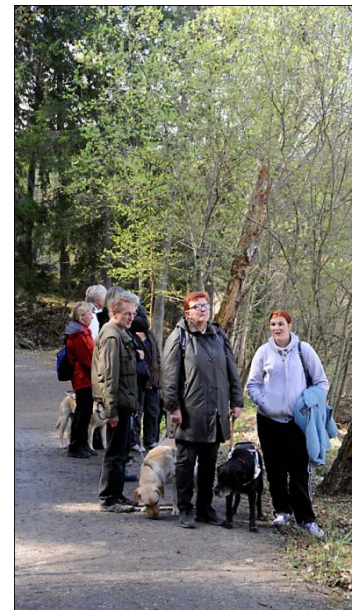

Under färden genom skogen kunde vi höra vanliga vårfåglar som talgoxe, bofink, lövsångare, grönfink och gulsparv. Tony och Lena hjälpte oss på traven och berättade dessutom en hel del om utseende och flyttvanor. Det var mycket intressant. Det gällde nu att spänna öronen och försöka skilja på bofinken och lövsångaren. Det gick till slut. Det fanns flera fåglar som lurade oss t ex pilfinkar som vi alla trodde var gråsparvar. Gråsparven är numer mycket sällsynt så med största säkerhet är det pilfinkar vi hör de flesta gånger. För att försvåra det hela så ser de förvillande lika ut. Längre in i skogen träffade vi också på taltrasten, nötväcken, grönsångaren, flugsnapparen och en skata.

När vi kommit ned till den lilla sjön Ravalen blev det andra fågelröster att lära sig. Den lilla rörsångaren som bor i vassar kvittrade glatt och ute på sjön fanns sothöns, kanadagäss och fisktärnor.

På tillbakavägen till Bögs gård och Helens café repeterade vi våra kunskaper på de fåglar vi passerade och nästan tillbaka på utgångspunkten hördes lärkan igen klart och tydligt och ganska nära. Det var bara att njuta.

På Helens café parkerade vi i utemöblerna och här inköptes kaffe och somliga valde äpplekaka med vaniljsås eller smörgås. Tony och Lena berättade för oss att tidigare skulle ornitologer verkligen se de fåglar som de kunde räkna att de sett. Nu för tiden är det mer proffsigt att också veta hur de låter. Det är ju inte alltid så att man ser en fågel fast den hörs i träden eller buskarna.

Tony demonstrerade en parabol som de brukar ha med sig i skogen där de spelar in fågelsång. Tyvärr var det för mycket bakgrundsljud på Helens café för att göra ett test. Alla deltagare kände sig mycket nöjda med förmiddagen och vi bestämde preliminärt att träffas på nytt nästa år, men då i mitten på maj.

Monica Ulmeryd